

- Pinksteren -

Komende maandag vieren wij het Pinksterfeest. Een week later dan de datum van het officiële Pinksteren, maar dat is niet erg. Het feest past in deze tijd van het jaar, omdat het alles te maken heeft met wat zich in deze periode in de natuur afspeelt. Het Christelijke motief van Pinksteren kunnen we dit jaar enorm intens beleven als school, namelijk de verbondenheid met elkaar en het hernieuwd samenzijn als school. Natuurlijk missen we jullie als ouders hierbij! Jullie vormen ook een van de drie belangrijke pijlers van onze schoolgemeenschap. Maar als jullie dit lezen en je daarmee verdiepen in de achtergrond van het Pinksterfeest, zullen jullie ook zeker in gedachten een beetje deelgenoot zijn.

In onze kleuterklassen vieren we het Pinksterfeest elk jaar heel uitgebreid, met veel beelden en symbolen. Dat begint met vele voorbereidingen: we maken papieren bloemenkransen, bellenkettingen, pinksterduifjes en oefenen allerlei feestelijke kring- en reidansen. Alles wordt gedaan om in de klas een prachtig 'bruiloftsfeest' te vieren met het Pinksterbruidspaar. Dat zijn altijd het oudste meisje en de oudste jongen van elke kleuterklas, getooid in zelfgemaakte crêpepapieren bruidskleren.

Wat heeft dit dan met Pinksteren te maken? Wat vieren we eigenlijk met Pinksteren?

We zien in deze tijd van het jaar, dat de natuur opbloeit. Na het prille groen en de eerste bloemen met Pasen, tooit de natuur zich rond Hemelvaart en Pinksteren in haar 'bruidstooi': alle bloesem aan de bomen, het fluitenkruid, de bosanemonen, pinksterbloemen sieren elke slootkant of wegberm. Moeder Aarde is op haar mooist als de vruchtafzetting plaatsvindt: 'de bloemetjes en de bijtjes!' Zij brengen het mannelijke stuifmeel bij het vrouwelijke hart van de bloem (de stempel), waardoor de vrucht kan ontstaan. Rond Pinksteren zijn de eerste beginselen van de vrucht vaak al zichtbaar, dit jaar hebben we zelfs al wat rijpe kersen in onze schooltuin!

De bruiloft die we met de kleuters vieren, staat symbool voor de verbinding van het mannelijke met het vrouwelijke in de natuur. Tegelijk is dat ook een verbinding van een hemelse kracht met een aardse. Dit zie je terug in het Christelijke motief van Pinksteren. De Heilige Geest (een geestelijke, hemelse kracht), daalde neer en verbond zich met de mensen op aarde. Volgens de Handelingen der Apostelen daalden vlammen uit de hemel neer, op elk van hen één. Zij spraken toen in alle talen van de wereld en vanaf toen trokken zij er op uit om hun inspiratie en creativiteit - die ontstond door verbinding van het geestelijke met hun ziel - met alle mensen op aarde te delen. Zo is Pinksteren ook een feest van verbondenheid met elkaar, als gemeenschap en met alle mensen op aarde.

Het Pinksterfeest werd al in voorchristelijke tijden gevierd, verbonden met bloei in de natuur. De mei- en vruchtbaarheidsfeesten zijn hier een voorbeeld van. Veel volkeren kennen de meiboom als levensboom, waaronder werd gedanst en vaak was er een meikoningin of Pinksterbruid, ten teken van vruchtbaarheid. In de loop der eeuwen zijn elementen van de voorchristelijke feesten en het Christelijke Pinksterfeest samengevoegd. Pinksteren is een feest van licht, lucht en kleur geworden, van vogels en bloemen. Zo gold in vroeger tijden de duif als bode uit de hemel, als een vogel die een bericht van de Goden op aarde kwam brengen.

Dat het een feest is van gemeenschapsvorming, van de verbondenheid tussen alle mensen samen, vindt zijn uitdrukking in de witte/lichte kleren die ieder draagt: even zijn wij ook zichtbaar allemaal een. Ook vieren wij dit door het samenzijn met de hele schoolgemeenschap buiten, rondom de meiboom, waar een aantal groepen een lintendans laat zien. Uiteraard dit jaar met zorg voor voldoende afstand.

Tot slot: Pinksteren is ook het feest van vrijheid en creativiteit, die ontstaat als 'vrucht' van het samengaan van hemel en aarde, van het geestelijke met de menselijke ziel. Dat geven we vorm door alle versiering voor dit feest zelf te maken. Vroeger verzamelde men het hele jaar door mooie gekleurde papiertjes om de feeststooi te maken: 'mooimakersgoed' noemde men dat. Wij gebruiken crêpepapier, maar de bloemenkransen zijn door mensenhanden gemaakt, vanuit de creativiteit. Met Sint Jan, het midzomerfeest, maken we kransen van gras en bloemen uit de natuur.

Wat zijn wij blij dat we via dit mooie feest de verbinding met elkaar (en op afstand met alle ouders) maandag weer hernieuwd kunnen beleven en versterken!